

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2020 r.

Pozycja 236

POSTANOWIENIE z dnia 18 maja 2020 r. Sygn. akt Ts 144/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Julia Przyłębska,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M. i W.L. w sprawie zgodności:

- 1) art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej (Dz. U. Nr 175, poz. 1462) w zakresie, w jakim:
 - a) prowadzi do przedłużenia po dniu 1 stycznia 2008 r. mocy obowiązującej rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego nr 50 z dnia 7 sierpnia 2007 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla Portu Lotniczego im. Fryderyka Chopina w Warszawie (Dz. Urz. Woj. Maz. nr 156, poz. 4276),
 - b) prowadzi do przedłużenia po dniu 15 listopada 2008 r. mocy obowiązującej rozporządzenia przywołanego w punkcie 1a z art. 21 ust. 2 w związku z art. 2, art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 3 w związku z art. 2, art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 47 ust. 3 ustawy przywołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim prowadzi do zatajenia przed adresatami norm prawnych faktu przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia przywołanego w punkcie 1 po dniu 1 stycznia 2008 r. i 15 listopada 2008 r. z art. 21 ust. 2 w związku z art. 2, art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 3 w związku z art. 2, art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 23 września 2019 r. (data nadania) M. i W.L. (dalej: skarżący), reprezentowani przez pełnomocnika z wyboru, wystąpili z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

Sejmik Województwa Mazowieckiego 20 czerwca 2011 r. wydał uchwałę w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla Portu Lotniczego im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Na mocy tej uchwały, na oznaczonym obszarze, port lotniczy uzyskał prawo ingerowania hałasem lotniczym w wyższym zakresie niż ten wynikający z ogólnie obowiązujących norm. Wprowadzono także ograniczenia w zakresie budownictwa oraz wymagania techniczne dla istniejących budynków. Uchwała ta weszła w życie 3 sierpnia 2011 r. Nieruchomość skarżących znalazła się w granicach utworzonego obszaru. W związku z tym skarżący wystąpili do Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze” o dobrowolne zaspokojenie roszczeń odszkodowawczych. Roszczenia te nie zostały zaspokojone, a więc skarżący wystąpili z pozwem.

W wyroku z 21 października 2014 r. (sygn.[...]) Sąd Okręgowy w W. (dalej: Sąd Okręgowy) oddalił pozew, w którym skarżący domagali się od Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze” zwrotu kosztów rewitalizacji akustycznej oraz odszkodowania w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości.

Następnie wyrokiem z 22 listopada 2018 r. (sygn.[...]) Sąd Apelacyjny w W. oddalił apelację od wyroku Sądu Okręgowego.

Zarządzeniem z 9 stycznia 2020 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżących 20 stycznia 2020 r.) sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżących do usunięcia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia, braków formalnych skargi, przez doręczenie poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii wyroku wraz z uzasadnieniem:

- 1) Sądu Okręgowego w W. z 21 października 2014 r. (sygn. akt [...]);
- 2) Sądu Apelacyjnego w W. z 22 listopada 2018 r. (sygn. akt [...]).

Skarżący w określonym terminie usunęli braki formalne skargi konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Skarga konstytucyjna jest nadzwyczajnym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności lub praw, którego merytoryczne rozpoznanie uwarunkowane zostało spełnieniem wielu przesłanek wynikających zarówno z art. 79 ust. 1 Konstytucji, jak i z przepisów ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 1 u.o.t.p. TK skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymaganiom. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona wymagania przewidziane w ustawie oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK.

2. W ocenie Trybunału analizowana skarga konstytucyjna spełnia wymagania formalne wynikające z art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 53 i art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK.

2.1. Skarżący wyczerpali przysługującą im drogę prawną, ponieważ wyrok Sądu Apelacyjnego w W. z 22 listopada 2018 r. (sygn. akt [...]) jest ostateczny i nie przysługują od niego żadne zwyczajne środki zaskarżenia.

2.2. Zachowany został trzymiesięczny termin wniesienia skargi zastrzeżony w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK, a skarżący, zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p. TK, udokumentowali datę doręczenia im ostatecznego rozstrzygnięcia.

2.3. Do skargi konstytucyjnej, zgodnie z art. 53 ust. 2 pkt 2 u.o.t.p. TK, zostały dołączone rozstrzygnięcia potwierdzające wyczerpanie drogi prawnej, o której mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK.

2.4. Skargę konstytucyjną wniesioną przez skarżących sporządził i wniósł pełnomocnik będący radcą prawnym, który załączył do skargi pełnomocnictwo szczególne do sporządzenia i wniesienia tego środka prawnego, a także do reprezentowania skarżących w postępowaniu przed Trybunałem (art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p. TK).

2.5. W skardze konstytucyjnej skarżący przedstawili stan faktyczny sprawy (art. 53 ust. 1 pkt 4 u.o.t.p. TK), a w zakresie analizowanego zarzutu określili przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK), wskazali, które przysługujące im konstytucyjne prawa i w jaki sposób zostały ich zdaniem naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p. TK), a także należycie uzasadnili sformułowane w skardze zarzuty (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p. TK).

2.6. W ocenie Trybunału skoro wniesiona przez skarżących skarga konstytucyjna spełnia wymagania przewidziane w u.o.t.p. TK, to na podstawie art. 61 ust. 2 tej ustawy zasadne było nadanie jej dalszego biegu.

Mając na uwadze powyższe, Trybunał postanowił jak w sentencji.